

beliggende Embeder. Dette maa man modvirke paa en eller anden Maade. Provinserne kan ikke være tjent med, at Hovedstaden samler de bedste Kræfter, medens de længst fra Hovedstaden liggende Steder faar de daarligste. Jeg har set, at man i andre Landes Lovgivning er gaaet den modsatte Vej end den nu hos os foreslaaede og i Stedet for at give Stedtillæg til Tjenestemændene i de større Byer giver Opholdstillæg til de Tjenestemænd, der tager Tjeneste fjernt fra Hovedstaden. Dette er vi for saa vidt ogsaa noget inde paa, som vi til de færreste Tjenestemænd byder et Opholdstillæg, som udelukkende er motiveret med, at det maa man byde for at faa Folk til at tage til denne fjerne Landsdel. Dette skal man efter min Mening ogsaa tage Hensyn til, naar man fastsætter Stedtillæg for Tjenestemænd i Byerne, specielt i Hovedstaden.

Til det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch), der talte om Forhandlingsreglerne, skal jeg sige, at disse efter min Mening er affattede saaledes, som de maatte affattes for Folkeskolens Lærere, nemlig saa nær som muligt i Overensstemmelse med de Forhandlingsregler, der i 9—10 Aar er prøvede af de store Etater og Organisationer. De er der udviklede saaledes, at de nu passer til Forholdene, og de vil ganske sikkert ogsaa vise sig at passe til Forholdene i Folkeskolen. Naar nu Lærerinderne gaar ind under de samme Lønninger som Lærerne, er de efter min Mening ikke en Hovedgruppe, der har et særligt Krav paa at blive talmæssig repræsenteret ved de Repræsentationer, der her er Tale om. Derimod er Forskolelærerinderne en Hovedgruppe, der i Henhold til disse Forhandlingsregler har Ret til at faa de Repræsentanter, der i øvrigt tilkommer dem efter deres Tal og de særlige Forhold, hvorunder der forhandles. At Lærerinderne, naar de fremsætter et saadant Ønske, som der i et givet Tilfælde skal være fremsat, i al Almindelighed bør møde Hensynsfuldhed fra deres mandlige Kollegers Side, er en anden Side af Sagen, som jeg ikke skal komme ind paa. Jeg har set, at der under lignende Forhandlingsmøder ofte fra de store Etaters Side er mødt kvindelige Repræsentanter, og det finder jeg særdeles rimeligt.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): En stor Del af Forhandlingen i Dag har drejet sig om Statens Stilling overfor de private Skoler. Det ærede

Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Stengaard-Kirkegaard) udtalte, at ved Grundlovens Vedtagelse havde alle Partier tilsagt Privatskolens Støtte, og jeg forstod ham saaledes, at denne Støtte skulde bestaa i, at man fra Statens Side tiltraadte et Forslag, som gav et stort Tilskud til de private Skoler. Det forekommer mig at være en meget fri Fortolkning af, hvad Grundlovens § 83 siger. Den udtaler ikke det mindste om, at noget Parti og endnu mindre alle Partier ved denne Paragrafs Vedtagelse har forpligtet sig til at yde Tilskud til de private Skoler. Der staar i § 83, at de Forældre og Værger, der ikke har Raad til at sørge for deres Børns Undervisning, kan faa fri Undervisning for deres Børn i Folkeskolen, og saa føjes der til, at Forældre eller Værger, der selv sørger for, at deres Børn faar en Undervisning, som kan staa Maal med den Undervisning, der ydes i Folkeskolen, ikke er forpligtede til at sende deres Børn i Folkeskolen. Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der udtrykkelig staar: de Forældre og Værger, der *selv sørger* for deres Børns Undervisning. Det er den Paragraf, alle Partier i Rigsdagen har stemt for, og som sikrer Forældrene Ret til selv at lade deres Børn undervise uden at sende dem i Folkeskolen. Men naar der udtrykkelig staar, at de selv skal sørge for deres Børns Undervisning, forekommer det mig dristigt at sige, at alle Partier har forpligtet sig til at yde disse Privatskolers Støtte. Hvorledes man i Fremtiden vil stille sig overfor de private Skoler, er en Sag, som aldeles ikke hører hjemme her, og den lange Debat i Dag har drejet sig om en Sag, som meget godt kunde have været udeladt, thi de private Skoler udgør i Forhold til Folkeskolen kun et meget forsvindende Tal. Mens der gaar ca. 400 000 Børn i Folkeskolen, gaar der kun ca. 20 000 i den private Skole eller 5 pCt., og deraf gaar Halvdelen i Skoler paa Landet. Naar de ærede Medlemmer taler om Friskoler, kan der egentlig kun være Tale om private Skoler ude paa Landet; thi Friskolerne i Byerne er i de fleste Tilfælde ikke Friskoler. Det er i mange Tilfælde rene Geschæftsskoler, som en Mand eller Kvinde opretter for at skabe sig selv en Stilling, uden at Skolerne er byggede paa noget som helst bestemt Grundlag. Der er sikkert ogsaa enkelte og maaske ikke saa faa Skoler ude paa Landet, der er af samme Karakter, men det eneste Sted, hvor man i Virkeligheden med nogen Ret kan tale